Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Η Δ Η Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ι Α
Ι Ε Ρ Α Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Σ
Φ Ι Λ Ι Π Π Ω Ν , Ν Ε Α Π Ο Λ Ε Ω Σ & Θ Α Σ Ο Υ
Μητροπολίτου Προκοπίου 1 - 654 03 Καβάλα,. 2510-838.065, ς 2510-839.050.-

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

Καβάλα, 23-7-2020

«Σώπασε, κυρά Δέσποινα, και μη πολυδακρύζης,
πάλι με χρόνους, με καιρούς, πάλι δικά μας θά 'ναι...»

Από το Γραφείο Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων της Ιεράς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου ανακοινώνεται ότι, με αφορμή το θλιβερό γεγονός της πραγματοποιήσεως μουσουλμανικής προσευχής εντός του παγκοσμίου μνημείου πολιτιστικής κληρονομιάς, της χριστιανικής εκκλησίας της Αγίας Σοφίας στην Κωνσταντινούπολη, αύριο Παρασκευή 24-7-2020, η τοπική μας Εκκλησία καλεί το χριστεπώνυμο πλήρωμα σε θερμή προσευχή και ικεσία προς τον πανάγιο Τριαδικό Θεό μας, προκειμένου να μετριασθεί ο παραπικρασμός των πληγωμένων ψυχών μας και να ενδυναμωθεί η ομόνοια και το φρόνημα των απανταχού της γής συνελλήνων και των ανά τη οικουμένη χριστιανών αδελφών μας.

Ειδικώτερα, την **Παρασκευή 24-7-2020** (μαύρη Παρασκευή για όλο τον χριστιανικό κόσμο και όχι μόνο) και **ώρα 7 το απόγευμα** κατά την έναρξη της προγραμματισμένης ακολουθίας του Εσπερινού θα σημάνουν **ΠΕΝΘΙΜΑ ΟΙ ΚΑΜΠΑΝΕΣ** των ιερών Ναών επί **ΔΕΚΑΛΕΠΤΟΝ** για να αρχίσει ο Εσπερινός της ημέρας με την εμμελή απαγγελία και την χρήση των εξωτερικών μεγαφώνων του ύμνου της ελευθερώτριας Παναγίας μητέρας μας **«ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ ΣΤΡΑΤΗΓΩ ...».**

Τελικά η μετατροπή τοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας σε τζαμί αποτελεί την απόλυτη καταστρατήγηση του Διεθνούς Δικαίου και ακυρώνει τις υφιστάμενες διεθνείς Συνθήκες και Συμβάσεις, που έχουν υπογραφεί από τά διάφορα κράτη. Σε όλα αυτά ο πιστός λαός του Θεού απαντά με την δυνατή και θερμή προσευχή του και την άσβεστη ελπίδα του στο έλεος του Θεού, που νικά και βασιλεύει σε όλο τον κόσμο.

Στην δύσκολη αυτή συγκυρία ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου κ.ΣΤΕΦΑΝΟΣ κατήρτισε και απευθύνει το ακόλουθο πατρικό μήνυμα παρηγοριάς και

εμψυχώσεως όλων όσων τούτες τις ώρες δοκιμάζεται η συνείδηση και η λογική σκέψη, ιδιαίτερα δε των χριστιανών της τοπικής μας Εκκλησίας :

ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ του κόσμου, μεγάλη ΕΚΚΛΗΣΙΑ

«Σημαίνει ο Θιος, σημαίνει η γης, σημαίνουν τα επουράνια,
σημαίνει κ΄ η αγιά Σοφιά, το μέγα μοναστήρι,
με τετρακόσια σήμαντρα κ΄ εξηνταδυό καμπάνες,
κάθε καμπάνα και παπάς, κάθε παπάς και διάκος.
Ψάλλει ζερβά ο βασιλιάς, δεξιά ο πατριάρχης,
κι΄ απ΄ την πολλή την ψαλμουδιά εσειόνταν οι κολόνες.
Να μπούνε στο χερουβικό και νά βγη ο βασιλέας,
φωνή τους ήρθε εξ ουρανού κι΄ απ' αρχαγγέλου στόμα.
«Πάψετε το χερουβικό κι΄ ας χαμηλώσουν τ΄ άγια,
παπάδες πάρτε τα γιερά, και σεις κεριά σβηστήτε...
Μόν' στείλτε λόγο στη Φραγκιά, να 'ρθουνε τριά καράβια·
το 'να να πάρη το σταυρό και τ΄ άλλο το βαγγέλιο,
το τρίτο, το καλύτερο, την άγια τράπεζά μας...».
Η Δέσποινα ταράχτηκε, κ΄ εδάκρυσαν οι εικόνες.
«Σώπασε, κυρά Δέσποινα, και μη πολυδακρύζης,
πάλι με χρόνους, με καιρούς, πάλι δικά μας θά 'ναι».».

Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ !

Τί κι΄ αν δεν φοβήθηκαν οι Κωνσταντίνοι, κι οι Ιουστινιανοί...

Τί κι΄ αν δεν εδείλιασαν οι Ανθέμιοι και οι Ισίδωροι, οι Τράλλεις και η Μίλητος…

Τί κι΄ αν δεν εδίστασαν οι Κομνηνοί, οι Μακεδόνες και οι Παλαιολόγοι…

Τί κι΄ αν δεν εστάθηκαν ολόρθοι οι Διγενήδες και οι Άγγελοι…

Τί κι΄ αν δεν κρατήθηκαν οι Στουδίτες και οι Πατριάρχες…

Τί κι΄ αν δεν εσιώπησαν οι πέτρες και τα μάρμαρα,
οι πόλεις κι΄ οι Βοσπόροι…

Αυτή ήταν, είναι και θα είναι η μυστική θωριά, το μέγα Μοναστήρι, τα όνειρα κι οι θύμισες, τα γράμματα κι η τέχνη, το φώς και τα καλίγραμμα τού κόσμου τα στοιχεία, μέσα στους δέκα αιώνες της ζωής, ανάσας της αιώνιας, στα χνάρια του πολιτισμού, στης δόξας τα στεφάνια…

Κι΄ ο Σολομώντας κι΄ αν εσιώπησε, εφώναξε η νίκη, εστήριξε η προσευχή, κι εβάδισε η πίστη στα βήματα του πρώτου Κωνσταντίνου, στου Βύζαντος την πόλη…

Εκεί τα Μεδιόλανα εφέραν Ιεράρχες, εκεί τα πορφυρόχρωμα στους τοίχους κανδηλέρια, εκεί και τα της πίστεως τα δόγματα μεγάλα, εἰκόνες, δισκοπότηρα, Χριστός και Παναγίες, καρδιές οι ολοζώντανες δοσμένες μές τη χάρη…

Κι εκείνη αγέρωχη σκιά στης θάλασσας την άκρη ευρίσκεται πιο ζωντανή άπ΄ αλλοτες και πάλι, για να

στολίζη τις ψυχές εκείνων που την ξέρουν, εκείνων που ἀγωνιούν, εκείνων που την βλέπουν…

Σκεπάζει με τους τρούλλους της όλη την οικουμένη και απλώνει με την όψη της εικόνες και ψηφιδωτά, αγγέλους και χρυσάφια για να φωνάζουν τους λαούς να έλθουν για να μάθουν, πώς τίποτε δεν έφυγε και κάτι δεν εχάθη…

Και τώρα που η θλίψη της στα μάτια πάλι πέφτει, θυμίζει σαν από παληά τις μάχες και τους πόνους, σαράκια της καταστροφής, τους δαίμονες, τά πάθη, εκείνα που εχώρισαν τα αδέλφια μεταξύ τους, μεσ΄ της διχόνοιας τα κορμιά, νεκρά, βασανισμένα…

Ποτέ ἀδέλφια μου ξανά… ποτέ μη χωρισθήτε… ποτέ να μη μαλώσετε… ποτέ μη ταραχθήτε… για νά ‘χετε την προσευχή, της Παναγιάς την χάρη και της Σοφίας τοῦ Θεού την άπλετη την δόξα… γιατί αυτό σάς έφταιξε, αυτό σας κυνηγάει… κι αν ήταν μέσα μου σιωπή χωρὶς νὰ τὴν λογίζω, τότε αυτή θὰ φώναζε, αυτή θα ομιλούσε, αυτή θα εζωγράφιζε, αυτή θα καρτερούσε…

Μην κάποιος έστω και αργά θυμίσει την ζωή μου, μαζύ με αυτοκράτορες, με πορφυρογεννήτους, με τελετές μοναδικές, με στέψεις βασιληάδων, με ορθοδόξους αρχηγούς και γάμους εστεμμένων, με μουσικές αδάμαστες και ψάλτες και παπάδες, με τυπικά και τάξεις και χορούς, με ύμνους βυζαντίου, με δόξες μεγαλώνυμες, τιμές και ομιλίες…

Μα κάπου εκεί ασμίλευτη η δάδα της ελπίδας, κρυμμένη μες τα απύθμενα, στα τρίσβαθα λιμάνια,

φωνάζει και διαλαλεί, πώς όσα κι αν επέρασα και πάλι θα τα ζήσω…

Και τώρα που με βλέπετε και πάλι να πονάω, να σας θυμίσω θέλησα, να πώ στα σωθικά σας, πως όσα και να κάμετε του κόσμου οι προστάτες, εγώ αγέρωχη θε΄ να φανώ, μπροστά σας να φωνάξω, πώς μόνον οι κακότητες, κακόπιστες διχόνοιες, αυτές θα με πονέσουνε, αυτές θα με λυπήσουν, γιατί αμετανόητες κλονίζουν τις υπάρξεις, καταδικάζουν τον Θεό, γκρεμίζουν συνειδήσεις, και βασανίζουν τὶς ψυχές, προδίδοντας την πίστη, προσφέροντας τα όσια, στα λάθη και στις λήθες, ταλαίπωροι αμαρτωλοί, και ξένοι της Σοφίας…

ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ του κόσμου μου, μεγάλη Εκκλησία, σαν στέκεσαι πανέμορφη, ωραία στους αιώνες, πολύτιμη και ξακουστή, δοσμένη στη Σοφία, να μείνης πάντοτε εκεί στ΄ αθάνατα παλάτια, της Πόλης των ονείρων μας, ορθή και βασιλεύουσα με ξακουστή τη χάρη !!!

Ο ΦΙΛΙΠΠΩΝ, ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ & ΘΑΣΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ